

ὁ σωφ. : Ντροπῆς, ἔχομε ξένους, γιὰ μιὰ πέτρα μαλώνετε ; Εἶ
χες καιρὸ νὰ ἰδῆς τὸν ἀνεψιό σου, τὸ συνάδελφό μου
μπάρμπα Μανώλ'.

ὁ ξέν. : ὦ τί θέα, τί θέα μαγευτική.

ἡ ξένη : Τὰ πράγματα Κορνήλιε - Αὔγουστε.. τὰ παίρνουν,
φεύγουν..

ὁ μπ. Μ. : Καλωσόρ' σες ἀνεψιέ, πῶς αὐτὸ τὸ καλό ; Ἀπὸ δῶ
τοῦ λόου τ' ;

ὁ Παντ. : Εἶναι Ἀμερικάνοι.

ὁ μπ. Μ. : Τέτοια ἐπουχὴ Ἀμερικάν' ; Ἀμ πὲς οὔλοι θᾶναι κα-
λοκαιρ'νοί ; ξεφυτρών'νε κι' ὄψιμ' χειμωνιάτ'κοι.

ἡ ξένη : Κορνήλιε - Αὔγουστε ἀνάλαβε τίς εὐθύνες σου, ποῦ
πῆγαν τὰ πράγματα ;

ὁ σωφ. : Κάνε καβάλα Κυρία εἶναι ἡμερο ζῶ..

ὁ ξέν. : ὦ θαῦμα, ὦ γαλανὸ πέλαγος.

ὁ βοηθ. : ~~Νὰ τὸ τηλεγράφημα πῶς θαρθοῦνε, ψὲς μὲ τὴ βρο-~~
~~χὴ δὲν περνούσαμε τὸ ρέμα.~~

ὁ Παντ. : Ποῦ θὰ τοὺς κοιμήσωμε ; Τὸ πατρικό μας δὲν ἔχει
ἀποχωρητήριο, ἔχει ὁ Πρόεδρος ;

ὁ σωφ. : Ἔχ' ὁ γαμπρός τοῦ παπᾱ.

ὁ μπ. Μ. : Καλὰ τσ' ἀποτάτ' ἦρταν νὰ ξετάξ' νε ;

ὁ Παντ. : Εἶναι ἄλλος κόσμος μπάρμπα, καλὸς κόσμος.

ὁ μπ. Μ. : Κι ἐμεῖς καλὸς κόσμος εἴμαστε ἀνησιέ μὰ πῶς λεί-
πουν τοῦτα..

ὁ Παντ. : Κάνουνε ταξείδι ποῦ λέτε γιὰ νὰ βροῦνε Ἀλήθειες,
ὕπάρχει καὶ τὸ παραδάκι, τοὺς βοηθοῦμε ~~λοιπὸν~~
καὶ μεῖς.. ἄντε θὰ τὰ ποῦμε στὸ δρόμο..

ἡ ξέν. : Τὰ πράγματα, τὰ πράγματα.

ὁ Παντ. : Στὸ καφενεῖο θὰ τὰ βροῦμε ~~ὅλα~~ θὰ πιοῦμε καφέ,
περᾶστε.

ὁ ξέν. : Ἴδου καφενεῖον «Ἡ προτελευταία μου ἐλπίς» σημείωσε ἀγάπη μου..

ἡ ξέν. : Μὰ δὲν ἔχω σημειωματάριο, δὲν ἔχω βαλίτσα Κορνήλιε—Αὔγουστε, τόσην ὥρα σοῦ λέγω ἔχουν ἐξαφανιστεῖ ὄλα, ~~ὄλα~~

Η ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ σ' ἓνα βουνό.

ἡ ξέν. : Πάλι ἀνήφορος, γιατί ἔχει τόσους ἀνηφόρους ἢ Ἑλλάδα Κορνήλιε—Αὔγουστε, γιατί δὲν μελέτησες μίαν χώραν ἐπίπεδη ;

ὁ μπ. Μ. : Γλέπ'ς τὸ μιτιρίζ' ; Γλέπ'ς τοῦ σύρμα τσ' κατσικιούνες, τὸ ποδάρ' ἰκεῖ δὲ στεριών', πατᾶς στ' ἀνύχ' καὶ πιτᾶς, δὲ σὲ βαστᾶν οἰπέτρις, ἴνι μπόσκες. Ἀποῦ κεῖ πιάνομι τὴ ράχ' καὶ θὰ φανῆ τὸ καλύβ'.

ἡ ξέν. : Κορνήλιε—Αὔγουστε ποῦ μᾶς ὀδηγοῦν ;

ὁ μπ. Μ. : Σὲ βαφτίσαν' Αὔγουστε ; Καλὸς μῆνας., ἔχ' τι καὶ γυιὸ Σιπτέμβριγιο ; Τότες τρυγᾶτε καὶ σείς ; Πόσα φορτώματα μοῦστο βγάν' τὸ στρέμμα κεῖ σὰ 'πάν' ;

ἡ ξέν. : Ἀπὸ ποῦ ἐλπίζεις νὰ παρουσιαστῆ τίποτα ποῦ νὰ μοιάζει μὲ Ἀλήθεια, πές μου ἀπὸ ποῦ Κορνήλιε—Αὔγουστε, σὰ φοβερά τοῦτα μέρη ποῦ δὲν ὑπάρχει οὔτε μιὰ τουαλέτα γιὰ κυρίες..

ὁ ξέν. : Ἀγάπη μου εἶναι ἰδιότροπο πρᾶμα ἢ Ἀλήθεια.

ἡ ξέν. : Ἐγὼ τὴν θέλω σὰ γνωστά μας ὄρια. Καὶ ποῦ εἶναι ὁ Πρόξενος ; Εἶναι δυνατὸν ἓνας Πρόξενος νὰ σταδιοδρομήσει χωρὶς αὐτοκίνητο, σὲ μέρος ποῦ δὲν περνᾶ καν αὐτοκίνητο ;

ὁ ξέν. : Ἀγάπη μου ὑπάρχουν κάποτε μυστικὲς ἐντολές, μυστικὰ κονδύλια, ἐδῶ κοντὰ ἴσως ὑπάρχουν βάσεις ὑπερμυστικά, δὲν γράφονται καν στὸν προῦπολογισμόν.

ή ξέν. : Τὰ ξέρει αὐτὰ ὁ Γερουσιαστής μας; Θὰ τοῦ γράψω
ἂν ποτὲ γυρίσωμε, ὦ οὐρανοί.
ὁ μπ. Μ. : Κάντε κουράγιο νὰ βγοῦμι.. ντὲ βρέ, ἄστ' τ' ν' ἀγ-
καθούρα, βάστα καλὰ κυρά, κυρ Αὔγουστε βαστάξ'
ἄπ' ν' οὐρά.
ή ξένη : Οὔτε βῆμα παρακεῖ Κορνήλιε - Αὔγουστε.
ὁ ξέν. : Ὁ Πρόξενος ὅμως μᾶς περιμένει.
ή ξένη : Ἄς ἔρθει ὁ Πρόξενος ἐδῶ, ἐπαναλαμβάνω, εἴμαστε
ἀπεσταλμένοι τῶν «Φίλων τῆς Δυστυχίας», εἴμαστε οἱ
κύριοι μέτοχοι στὸ «Μπέμπη Κόλα», νάρθει ὁ Πρόξε-
νος, νάρθει ἐδῶ, βοήθεια..
ὁ μπ. Μ. : Δὲν πάει ~~ξ~~, Κόλωσε;
ὁ ξέν. : Πῶς θὰ καλέσωμε τὸν Πρόξενο ἐδῶ;
ὁ μπ. Μ. : Γιάρ'ς ξέρω; Μένα με συμφωνῆσαν γιὰ τὸ καλύβ'
τ' Πυθαγόρα.. βρέ ἀνεπιέ ποῦ τραβᾶτε; ~~Ἡ~~ κυρά δὲ
σαυλεύ', φέρτε τὸν Πρόξενο σὰ ὄω, ἔτσ' λέει..
φωνή τοῦ Παντ. : Περίμενε..

ὁ Πολυκράτης : Γειά σ' μπάρμπα Μανωλάκ'.
ὁ μπ. Μ. : Γειά σ' Πολυκράτ'.
ὁ Πολ. : Γιὰ ποῦ ὥρα καλή Ποιοὶ ν' εἶνι τούτ';
ὁ μπ. Μ. : Ἴνι ξέν', ἦρταν νὰ δοῦν τ' ζωὴ μας.
ὁ Πολ. : Ἄλλ' δουλιὰ δὲν ἔχ' νε; Τὶ θὰ ἴδρῶν, μαύρ' ζωή..
Μπά κι εἶνι ἓνα με τ' ν' ἀγριοφυλακή; ~~Φτάν' ὅτε ἔ-~~
~~παθα σήμερα.~~ **Φτάν' νε τὰ δίκια σου - Πρωί - Πρωί**
ὁ μπ. Μ. : Σὰν τί βρέ; Νά, κάνε τσιγάρο.
ὁ Πολ. : Οὐ φουρνάρ'ς τ' Ἀλικάκ' τοῦ Φτάζ' μου, μ' παράγγ'
λε γιὰ κλαριά, «πὰρι λέ' κι ἓνα δεκάρ' μπροστά.»
~~σκώθ'κα νύχτα, «τὸ νοῦ σ' εἶδα τὸ κρονονοῦρ' τ'~~
~~δασοφύλακα στη βρύσ' ἀπὸ βραδὺς πανάθεμά το γιὰ~~

~~σκυλί» μ' λέει ἡ γριά, τραβῶ χαράματα σμαδέβω ἔ-~~
ναν πεῦκο, γιάρ'ς δὲν ξέρουμε τί θὰ κόψουμε, γιάρ'ς
εἴμαστε τσ' πέννας ἀνθρώπ.. ~~καθάρισμα θέλ' καί τ' ἄ-~~
~~γριο καθὼς τὸ ἡεροῦ..~~

ὁ μπ. Γ. : "Ἀν'ξει ἡ γλῶσσα σ' μπέθιρι, κάνι κι ἄλλου τσιγά-
ρου.

ὁ Πολ. : "Ἐμ' βλέπουμε χ'στιανέ μ' οὐλόκληρου τσιγάρου που-
τές; Λοιπὸν π' λές με τὸν ἥλιο πόσκασε πιάσαν «κι-
λάϊδισμα τὰ π'λιά; «τσιού-τσι, τριλι-τρί..» γλιντᾶ
τὸ ρουμάν' νάχ'ς αὐτιά καὶ καρδιά ν' ἀκούς, νάχ'ς
καὶ τίποτα μάσα.. νά'ς ἕνα π'λάκ' πὰ στὸ κεφάλι
μ', «γκάπ-γκοῦπ» ἰγῶ, «τσιού-τσιού» αὐτό, ~~ἄφουβο~~
«δὲν εἶνι π'λί αὐτό», εἶπα «~~καὶ χαμπέρ' εἶνι~~, σ'μα
διακό». ~~εἶνι, δό μ' τσιγάρο~~

ὁ μπ. Μ. : Στὰ πόσα τσιγάρα κ'μπάρι περ' τέλος τὸ παραμῦθ';
~~Ποῦ γὰρ ἀνοίξαρε..~~

ὁ Πολ. : "Ἐνα γέν'κες με τσ' χουρτάτ' καὶ σύ, θές καὶ τὰ λό-
για νὰ μᾶς κόψιτι;

ἡ ξένη : Πόσα ἔχουν νὰ ποῦνε κάθε στιγμή, Κορνήλιε - Αὔ-
γουστε οἱ Ἕλληνες..

ὁ ξέν. : Ἀγάπη μου τὰ λόγια εἶναι βλέπεις φθηνὸν εἶδος.. ἄ-
φορολόγητον..

ἡ ξένη : Γιὰ μᾶς καθόλου φθηνὸν καὶ ὁ Πρόξενος ἀργεῖ..

ὁ Πολ. : ..φτεροκόπ' π'λές τὸ π'λί, ἀφουγκράζουμε, παρατῶ τὸ
τσικούρ' νά'ς μπροστά μ' ὁ κοψουνοῦρ'ς τ' δασο-
φύλακα «γάβ-γάβ», «ἄ μωρ' γ' ναῖκα τὰ λόγια σ'
οὔλα σωστά, ἔρχεται οὐ ἀντίχριστους, ὁ θεὸς μόστ'λε
τοῦ π' λάκ' νὰ με ἰδεάτ', δόξα σοι Κύριε», τυλίγου τὸ
τσικούρ' στοῦ σακάκ', προπολέμ' σακάκ' τοῦ τρυπώ-
νου σ' ἕνα σκοίνου, δό μ' τσιγάρου.

ὁ μπ. Μ. : Δὲ σ' δίνου ἄλλου, στοῦ τέλους

ὁ Πολ. : ~~Γιὰ ἕνα τσιγάρου~~ ^{ΜΥ} κόβ'ς τῆ κ'βέντα, ἄς εἶνι. νὰ οὐ
δασουδαίμονας «σὰ ποῦ τραβᾶς Πουλυκράτ';» «σ'
Μπαναγία τ' ν' Ἀνηφορίτ'σα πάου..», «πᾶμι παρέα
καὶ βοήθειά σ'» λέει, μέλ' γάλα, μὰ τὰ μάτια τ' παί-
ζανε σὰν τ' σαμιαμιδιοῦ νὰ βρῆ σ' μάδ' νὰ μὲ καρ-
φώσ'.. φέρ' τσιγάρου.. ~~Τέλους χωρίσαμε «γλύτωσα»~~
~~λέω, μὰ γλυτών' πουτές οὐ φτουχός;~~ Τ' ἀκούς τὸ
σουραβλάκ; «Σούρ, σούρ», τὸ παίζ' τ' Στραβουνικό-
λα ὁ πρωτελευταῖος φ'λάει τὰ κατσικία, π' νὰ τὸν
φλάξ' οὐ ἄγγελος τ' τρέχου στοῦ σκοίνου, ^{• π' εἶχα} τὸ χανι
φαομένου ^{πᾶσι} τοῦ σακάκ' τὰ λυσσασμένα, ναι τὰ κατσι-
κία.. καὶ τὸ δικάρ' ^{πᾶσι} ~~κατάπιανε, ἢ τσέπ' τρίμματα..~~ βλέ-
π'ς ~~φέτος δὲν ἔβριξε, χορτάρ' λ' γουστό, τρώων' μακάρ'~~
~~καὶ λ' θάρια.~~

Τηλεμένο
τὸ τσεκέρ
στο σακί

ὁ μπ. Μ. : Γράφ'ς κύρ' Αὔγουστε; Αὐτές εἶν' ἀλήθειες ἀληθά-
θάρες, νὰ ~~πᾶσι~~.

ὁ ξέν. : Γράφομε, ἀγάπη μου κανένα δελτίο ἐνῶ περιμένομε;

ἡ ξένη : Οὔτε δελτίο πιά οὔτε κουνῶ ἂν δὲν συναντήσω τὸν
Πρόξενο..

ὁ μπ. Μ. : Θὰ μ' βγῆ ἀπ' τ' μύτ' τ' ἀγώϊ, Πρόξενο καὶ Πρόξε-
νο.. ἅμα τοῦν ἀντικρύσ'νε τότες νάσαι ἀκούς.. ~~κατά-~~
~~λαβες σ'μπεθέρι, τὸ καὶ τό.~~

ὁ Πολ. : Ἔμ καλὰ τὸ σκεφτήκατε, πρέπ' νὰ ξυπνοῦμι καὶ μεῖς
κι αὐτοί. Δὲ μ' πέρνιτε σ' ν' Ἀμέρικα καὶ μένα λέου
'γώ; Στὰ καμίνια εἶμι πρώτους κάρβ' νᾶς.. ~~θὰ τσ' πῶ~~
~~ἄλα τὰ μυστικά.. δὲ μ' τ' ἕνα τσιγάρο..~~

ὁ μπ. Μ. : Πέ μας καὶ κάνα τραγοῦδ' βρέ Πολυκράτ' ν' ἀκούσ'
νι κὶ τὰ μεράκια μας.

ὁ Πολ. : Μετὰ χαρᾶς, ὅτι ξέρ' καθέννας εἶν' καὶ γιὰ τσ' φίλ',

Τραγῆδι Με γεμάσανε τὰ παρλιά - τῆς αὐτοῦ τὰμδολία

ἄς τὰ πῶ καὶ νησι'κός.. ἂν καρτεροῦμι νὰ χορτάσοῦμι σ'μπέθερι δὲ θ'λα κούγεται τραγοῦδ' σὲ τούτα τὰ β'νά.. δό μ' τσιγάρο.

Τραγοῦδ' καὶ φεύγει

ὁ ξέν. : Πανάρχαια ὀρφικὰ ὑπολείμματα φιλτάτη, ~~ὅμως θέλουν ὅλοι δυστυχῶς~~ νὰ τοὺς πάρουμε εἰς Ἀμερικὴν.

ἡ ξένη : Πᾶμε, πᾶμε, ἄς πᾶμε ὅλοι, τούτη τὴ στιγμή

ὁ ξέν. : Ὁ ἀπλοϊκὸς αὐτὸς ἄνθρωπος πιστεύει πὼς εἶναι παράδεισος..

ἡ ξένη : Βέβαια καὶ εἶναι, οὔτε ἀνήφορος οὔτε κατήφορος, οὔτε πτωχοὶ ἀνεπτυγμένοι οὔτε Πρόξενος ὑποανάπτυκτος.

ὁ ξέν. : Πιστεύουν πὼς ἔχουμε ὅλοι αὐτοκίνητο..

ἡ ξένη : ~~Θὰ εἶχαμε ἂν δὲν ἦσαν τόσον ἐγγράμματος..~~ Ποῦ εἶναι ὁ Πρόξενος, ὦ ἄνθρωπε ;

ὁ μπ. Μ. : Ἔ Παναήτσα μ' Ἀνηφορίτ'σα, θὰ μ' τὸ σηκώσ' τὸ μυαλό.. βρὲ σεῖς, ~~ἢ παλιοπαρέα, κάντε σὰ δῶ, δὲν ἀκούει,~~ φέρτε πιά τὸν Πρόξενο.. ἄϊστε κυρά, πᾶμε κι ἔρχεται, θὰ μᾶς ἔχ'νε μεζὲ στὸ χωριό..

ὁ ξέν. : Κυρία Μακμαλώσον δὲν θέλει ποτὲ πλέον τὸν λεγόμενον μεζέ.

ἡ ξένη : Κορνήλιε - Αὐγουστε ὑποπτεύομαι πὼς πῆρε τίς συνήθειες τοῦ τόπου καὶ ὁ Πρόξενος..

ὁ Παντ. : Νὰ ἴμαι ἦρθα, ~~εἶμαι ἴδῶ,~~ θέλετε νὰ τοῦ παραγγείλετε μὲ μένα τίποτα ;

ἡ ξένη : Ἔχεις ἐπάνω σου ἔντυπα χαρτιὰ μὲ φέρμα Κορνήλιε - Αὐγουστε ; Ἄραγε νὰ τοῦ ἐμπιστευθοῦμε τὸ ἐρωτηματολόγιο ;

ὁ ξέν. : Ἐν πρώτοις, φίλε θὰ πείς ὅτι ἀντιπροσωπεύομεν τὸν Σύλλογον «Φίλοι τῆς Δυστυχίας» ἐπίσης τὴν «Λέσχη τῆς Ἐλεύθερης Ἀλήθειας», δαπανήσαμεν ὡς τώρα πολλὰ ντόλαρς, ζητοῦμεν δική του ἐγγύηση διὰ τὴν Ἀλήθεια ποὺ συλλέγομεν, τὴν μοναδικὴν Ἀμερικανικὴν καὶ μόνην Ἀλήθειαν ~~δοῦναι~~ βλέπομεν πολλὰ ποὺ φαίνονται ἀπίστευτα..

ὁ Παντ.: Μὰ εἶναι ζόρικος, ~~ἴσως ζητᾷ~~ ^{εἶχε} κι ἄλλα συστατικά,

ἡ ξένη : Ἐχομε τὴ δίχρωμη σφραγίδα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Διπλῶν Ἐπιδιώξεων, μᾶς ὑποτροφεύουν καὶ οἱ «Φιλάνθρωποι τῶν Πετρελαίων».

ὁ Παντ.: Πάω, κατάλαβα..

ὁ ξέν. : ~~Ἄς γράψομε στὸ μεταξύ ἐδῶ ἐμεῖς μερικὰ δελτάρια..~~

ὁ Παντ.: Ἐφτασα, ἔχετε ἀσπασμούς..

ὁ ξέν. : Ἀσυνήθιστος Προξενικὸς χαιρετισμός.. γιὰ τὴν ἔρευνά μας μιλήσατε;

ὁ Παντ.: Λέει πὼς ἀρχίσατε ἀνάποδα.

ὁ ξέν. : Πὼς εἶπες;

ὁ Παντ.: Λέει πὼς βαστᾶτε ἀνάποδα τὸ ~~μέτρος~~ ^{τα χαρτιά} καὶ ~~καθὼς προχωρᾶτε~~ ὅλα βγαίνουνε ἀνάποδα.

ὁ ξέν. : Εἶπε τέτοιο πράμα; Μήπως δὲν κατάλαβες ~~ὡς ντόπιος~~ ^{ἴσως} ὡς ἀπλὸς ἰθαγενής, συγνώμην, ἐρωτῶ ἀμερόληπτα. ~~ἐλεύθερα.~~

ὁ Παντ.: Φοβήθηκα κι ἐγὼ μήπως παράκουσα, ξαναρωτῶ «νᾶχεις καλὸ Πρόξενο κάνε μου το λιανὰ πὼς θὰ βροῦνε οἱ ἄνθρωποι τοῦτοι ἀρκετὴ Ἀλήθεια, ν' ἀνοίξωμε ἀνταλλαγές.. ν' ἀντέχει ὅμως γιὰ μεταφορά, ὄχι τίποτα ψίχουλα», μοῦ ἀπαντᾶ λοιπόν: «ἐδῶ αὐτοὶ θὰ

- μαθητέψουν για να τή βροῦνε, δὲ θὰ διδάξουνε..»
- ἡ ξένη : Ἄχ ποῦ ἀφίσαμε τὰ ἔντυπα ~~Τόσες συμβουλές, τόσες~~ ¹ ~~Τίς~~ ὁδηγίες,
- ὁ ξέν. : Ἡ θέση μας γίνεται δραματική.. Δὲν εἶπατε ἄλλο τίποτα για βοήθεια :
- ὁ Παντ.: Ἐγὼ δὲν ξέρω πολλὰ γράμματα, τὸ δημοτικὸ ἔβγαλα, δὲ μιλοῦσα, μὲ βλέπει ἀμίλητο, φωνάζει δυνατὰ «τί βοήθεια ἔλαβες ἐσύ; τὸ χωριὸ τοῦτο τί βοήθεια πῆρε; ~~καὶ δὲν πρόλαβα νὰ βγάλω ἄχνα ἐκεῖνος, ξαναλέει ὅτι στέλνουνε εἶναι ἄχρηστο.~~
- ὁ ξέν. : Φοβερό, ἀπίστευτο..
- ὁ Παντ.: Ἐκανα κουράγιο τότες ρωτῶ πιὰ για λογαριασμό μου «μᾶς κόβεις τὴν πᾶσα ἐλπίδα μας λοιπὸν Πρόξενε; ~~Φτωχοὶ ἄνθρωποι ἐδῶ ἐμεῖ; ὅλα μᾶς κάνουν ἀνάγκη.~~». «Ὅλα κάνουν ἀνάγκη μὰ θὰ τὰ κερδίσομε ἀκούς, μὲ τὰ χέρια μας, μὲ τὸν κόπο μας.. καὶ μὲ τὸ νοῦ μας ἀκούς καὶ μὲ τὸ νοῦ μας..» καὶ ξεφώνιζε :
- ὁ ξέν.: Ἐλεγε «μᾶς» ὁ Πρόξενος; Ἐχει λοιπὸν ἀφομοιωθεῖ..
- ὁ Παντ.: Τί «μᾶς» καὶ τί «σᾶς».. εἶχε θυμώσει, «ὅλα μᾶς μὲ κάνουνε κι οἱ καρφίτσες, κι οἱ κονσέρβες, ὅλα σὲ κακὸ μᾶς βγάζουνε, ὅλα μᾶς βγάζουνε, σὲ πόλεμο..».
- ὁ ξέν. : Φτάνει, φτάνει ἀναποδογυρίζει τὸ πᾶν.
- ὁ μπ. Μ.: Ἐμ' ρόδα εἶν' ὁ κόσμος καὶ γυρίζ', ~~δὲ δένεται μήτι μὲ τὸ μιτάξ' μήτι μ' ἄλ' σίδες, ἄιντε νὰ πάρ' καὶ για μᾶς καμιὰ γυροβουλιὰ..~~
- ὁ Παντ.: Μὴ συγχίζεσαι τόσο κύριε Αὔγουστε, τοῦ εἶπα πῶς θέλετε τὸ καλὸ μας, τὸν μαλάκωσα.
- ὁ ξέν. : Τί σοῦ εἶπε τότε;
- ὁ Παντ.: Θὰ στὸ πῶ, μὰ ντρέπομαι τὴν Κυρά, μίλησε μάγκικα, πῶς νὰ στὸ πῶ.. «στείλ' τους νὰ πίνουνε «Μπέμπη -

- Κόλα» λέει και γέλασε χοντρά..
- ο ξέν. : Θάχει συμφέροντα και μειοχές στο «~~Μόμη~~ - Κόλα», τώρα καταλαβαίνω.. χρυσή μου ~~δεν υπάρχει~~ ~~προοπτική~~, διανύσαμε δρόμον ανώμαλον, ανεξερεύνητον ναί.. πάλι καλά γλυτώσαμε, μάτς - μούτς
- ή ξένη : Πόσα χρόνια είχε να με φιλήσει.. τὸ κλίμα, τὸ κλίμα.. ὅλα τ' ἀπρόοπτα..
- ο ξέν. : Ἐμπρός, ἐπιστρέφομε δυὸ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, στὸν ἐλεύθερον συναγωνισμό, ἐδῶ τελειώνουν ὅλα, ὦ καθυστερημένοι ἄθῳοι θὰ σᾶς ἀφίσομε, οἱ ~~ἐλεύθεροι ἐλεύθερα~~.
- ο μπ. Μ. : ~~Νὰ ἴδωμι πόσις βγαίνουν λεύτερες δραχμές και για~~ ~~μας~~. μισὸ τ' ἀγῳί.. μήτι στοῦ καλύβ' δὲ φτάσαι. Κ μενα
- ή ξένη : Ἐπιστρέφομε, ὦ χαρὰ στὰ γνωστά, στὰ ἐπίπεδα..
- ο ξέν. : Μιὰ στιγμὴ ἀγάπη μου, συγνώμη, παραλείψαμε κάποιο σπουδαῖο ἐρώτημα..
- ή ξένη : Δὲν ἐπιτρέπω ἄλλο ἐρώτημα, Κορνήλιε - Αὔγουστε, δὲν ἐπιτρέπω ἀναβολή..
- ο ξέν. : Χωρὶς κάποιο συμπέρασμα ἴσως δὲν θὰ πληρώσουν τίποτα οἱ χορηγοί.. ~~Κι ἂν δὲν ἀποκαλυφθεῖ τί μετοχές κατέχει ὁ ἀπίθανος αὐτὸς διπλωμάτης..~~
- ή ξένη : Κορνήλιε - Αὔγουστε πᾶμε, πᾶμε και χωρὶς συμπέρασμα..
- ο ξέν. : Φιλτάτη ἄφησέ μου τὴν πρωτοβουλία : θὰ μᾶς πληροφορήσει διὰ τὸν «κόκκινον κίνδυνον». Ἔλα, φίλε πειρατὴ προχώρει, σὲ ἀκολουθῶ, θὰ ἐκτιμῆσω τίς Ἀμερικανικὲς ἢ ἀντιαμερικανικὲς ἐπιρροὲς ἐδῶ, ~~εἶμαι ἄνδρας~~, θάρρος φιλτάτη μου, δόσε πίστην στὸν ἄνδρα σου, μάτς - μούτς..
- ή ξένη : ὦ οὐρανοί, δεύτερη δόση φιλιά, ~~ὑπερβάλεις~~.

- ὁ ξέν. : Περίμενε λίγο, θὰ ἀμοιφθοῦμε τελικά, ἐμπρός.
 ὁ Παντ. : Παραβαστάει τὸ κόλπο.. Ποῦ τραβάς κύριε Αἰγού-
 στε ; Δὲν τα εἶπαμε ;
- ὁ ξέν. : Ἐνέφερε τίποτα καὶ διὰ «κόκκινον κίνδυνον» ;
 ὁ Παντ. : Εἶπε «δὲν εἶναι κόκκινος ὁ κίνδυνος».
 ὁ ξέν. : Πῶς ;
 ὁ Παντ. : Ἔτσι ὅπως στὰ λέω. Μάλιστα ξαναρωτῶ, μοῦ τὸ λέ-
 ει κι ἄλλοιῶς : «δὲν εἶναι κίνδυνος ὁ κόκ-
 κινος..».
- ὁ ξέν. : Γιὰ ἐπανάλαβε, συγκλονίζομαι..
 ὁ Παντ. : «Δὲν εἶναι κόκκινος ὁ κίνδυνος» — «δὲν εἶναι κίνδυ-
 νος ὁ κόκκινος..» καὶ γελοῦσε ὅπως σὰς εἶπα κάπως
 χοντρά.
- ὁ ξέν. : ὦ θεοί.. Πῶς νὰ μὴ γελαῖ, πῶς νὰ μὴν εἶναι χοντρὸ
 τὸ γέλοιο του.. Φαντάζεσαι ἂν τέτοιο ἀστεῖο μετα-
 δωθεῖ, ἂν τ' ἄρπάξει καμιὰ τηλεόραση, καμιὰ γυναι-
 κία λέσχη, ἂν γλιστρίσει πρὸς τὸ χρηματιστήριον,
 πρὸς τὸ Πεντάγωνο, φαντάζεσαι, ὑπολογίζεις, ἀντι-
 λαμβάνεσαι, κατανοεῖς τί ἀνατροπές, τί πτώσεις κι ἐ-
 πιπτώσεις καὶ μεταπτώσεις καὶ συμπτώσεις, κρίσεις
 ἐπικρίσεις καὶ ἀνακρίσεις, ὧ οὐρανοὶ τρελλὸς θὰ εἶ-
 ναι. θὰ τρελλαθῶ κι ἐγώ.. τρέχω νὰ φθάσω τὴ γυναῖ-
 κά μου..
- ὁ Πολ. : Πᾶν καὶ πάντα πᾶν.. πᾶν καὶ τὰ τσιγάρα.. ἰκεῖν' οὐλο-
 βιαστ' κή.. οὐλές ἕνα οἱ γ'ναῖκίς.. μὰ κάνουμι καὶ χω-
 ρ'ς αὐτές ; Πέρ'ς πᾶ λοιπὸν τ' ν' ἀπόφασ' γιὰ «ἐν εἰ-
 ρήν'» ζουή. Εἶναι μεγάλους οὐ πόλεμους ἀνάμεσα
 τοὺν ἄντρα καὶ τ' γυναῖκα καὶ μ' ὅλοντοῦτο πέρ'ς

ἀπόφασ' «ἐν εἰρήν'» ζουή.., ὄπλο σ' ἀπαγορέβ'νε—ἔτσ' κι' οἱ μεγάλ' μιὰν ἀπόφασ' θὰ πᾶρ'νε, θ' ἀπαγορέψ'νε κι' οὐλα τὰ μπάμ, τὰ μπούμ, αἴντε καλὸ βράδ'...

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ στὸ χωριὸ καὶ τὸ ΜΠΑΡΚΑΡΙΣΜΑ

ὁ Παντ. : Δὲν κάνει λέει νὰ φύγετε, ὁ Πυθαγόρας ἔτοιμάσε χταπόδι λαδορίγανι.

ὁ μπ. Μ. : Δὲν κάν' λέει νὰ φύητι, ὁ Πυθαγόρας λέει τοιμάζ' χταπόδ' λαδορίγαν'.

ὁ ξέν. : Λένε δὲν κάνει νὰ φύγομε ἀγάπη μου, ὁ Πυθαγόρας — ὦ θεοὶ — ἔτοιμάζει χταπόδι λαδορίγανη.

ἡ ξένη : Φθάνουν τὰ λογοπαίγνια, Κορνήλιε - Αὔγουστε μίλησε σοβαρά, πότε φεύγομε;

ὁ ξέν. : Εἶναι σοβαρὸν πράγμα δι' αὐτοὺς καὶ τὸ χταπόδι καὶ τὸ λάδι καὶ ἡ ρίγανη..

ἡ-ξένη : Οὔτε στὴν Οὐάσιγκτων ἐν καιρῷ πολέμου δὲν λάβαμε τόσες προσκλήσεις, βάλε τέρμα Κορνήλιε - Αὔγουστε.. τί ὥρα περνᾷ τὸ ἀτμόπλοιο;

ὁ ξέν. : Ἡ Κυρία ρωτᾷ τί ὥρα τὸ ἀτμόπλοιο;

ὁ μπ. Μ. : Ἀναλόγως τὸν καιρό, ἀναλόγως τὸ φορτεῖο.. Νὰ ἰδοῦμι θὰ κόψ' κι ἡ Τρελλονοτιᾷ.. ~~πρινᾷ καὶ δὲν πινᾷ.. ἰδῶ ταϊριάζ' τουρίστες κουτουρίστες..~~

ἡ ξένη : Κορνήλιε - Αὔγουστε μετάφραζε.

ὁ ξέν. : Δὲν μεταφράζονται πολύτιμή μου, ~~ἀγνοήσε-τα~~, κάμε ὑπομονή..

ἡ ξένη : Ὅχι πιά ὑπομονή, ἀναχώρησιν, μόνον ἀναχώρησιν.

ὁ μπ. Μ. : Πῶς κάν' ἔτσι; Τ'ν ἔπιασε μυῖγα;

ὁ Παντ. : Πᾶμε γιὰ τὸ μεζέ κύριε Κορνήλιε εἶναι μελίχλωρο τὸ χταποδάκι δὲν ἀργεῖ. Νὰ κι ὁ μπάρμπας ὁ Κοκοβιός, τὰ πίνουνε στὸ μαγαζί, ἀκούς; σὰν ἔρτει στὸ κέφι θὰ τὸν καταφέρομε νὰ μᾶς πετάξει στὸ Μέσα Γιαλὸ μὲ

τὸ μοτόρι.. οὔλα θὰ γίνουνε ὤμορφα.. νὰ τὸ μοτο-
ράκι.. μὴν τὸ βλέπετε ~~μικρὸ εἶναι ἄξιο.. προστάλια~~
~~ποδίζουνε μὰ τοῦτο ἀγαντάρει.. κι ὅλο γιαλὸ-γιαλὸ..~~

ὁ ξέν. : Νὰ γίνει συμφωνία, ποῦ εἶναι ὁ Πλοίαρχος;

ὁ Παντ.: Εἶπαμε θ' ἀποσώσει κείνο τὸ βαρελάκι, σώσμα εἶναι,
~~ἔτσι λέει, ὁ λόγος του συμβάλετο..~~

ὁ ξέν. : Μὰ βία, βία μεγάλη, βλέπεις κυρία Μάκμαλόσον βιά-
ζεται.

ὁ μπ. Μ. : Πές της ὅποιος βιάζεται γερνᾶ, μιὰ ζωὴ τ'ν ἔχουμε
οὔλ', φτωχοὶ καὶ πλούσιοι, πῶ πῶ φέραν καὶ πλάκες..
μερακλώθ'κε οὐ καπ'τάνιους.

ὁ Καπετάνιος : Τὸ κρασι δὲ θέλ' βιασίλα, μὴ στενοχωριέστε,
θὰ φύγουμε ξημερώματα..

ἡ ξένη : Πρὸς Θεοῦ ~~τέλενε~~, τί λένε πάλι;

ὁ ξέν. : Ἀγάπη μου λέγουν θὰ φύγομε τὰ ξημερώματα.

ἡ ξένη : Φράσις σὰν τίτλος ταινίας : «Θὰ φύγωμεν τὰ ξημερώ-
ματα.» κι ἐμεῖς στὴ μέση, πρωταγωνισταί.. τί θὰ συμ-
βεῖ ἀκόμη..

ὁ καπ. : Μὴ μοῦ λέτε μένα «πᾶμε Καπ'τάνιου», πέ μ' τε «κά-
τσε Καπ'τάνιου», πότε θὰ ξανασμίξουμε τέτοια καλὴ
παρέα; Τὸ κρασι κι ἡ παρέα κόσμο πλάθ' κόσμο χαλ-
νᾶ.. σ'ν' ὑγιά μας ἀνησιέ.. Βρὲ ἤσ'να χουρεφταρῶς
καὶ Παντελῆ, ὁ χορευτῆς φαίν'τι καὶ καθιστὸς καὶ
περπατηχτὸς, πῶς κατάντ'σες βρὲ νὰ σέρν'ς τέτοιους
ἀγαθιάρ'δες καὶ νὰ σὲ σέρν'νε; Κοπιάστε νὰ πιῆτε ~~καὶ~~
~~σας~~, καλὸ καλὸ κρασι, γειά σας..

ὁ ξέν. : Ἀρχαῖα συμπόσια, φιλόξενοι Ἕλληνες.. πλησίασε ὀλί-
γο ἀγάπη μου.

ἡ ξένη : Κορνήλιε - Αὔγουστε κράτησε τὸ γόητρό μας.

ὁ ξέν. : Φτάνει πιά τὸ γόητρο, πάει τὸ γόητρο..

ἡ ξένη : Κορνήλιε - Αὔγουστε.. πόσην ὥρα δὲν εἶδαμε τίς βα-
λίζες, τὰ χαρτιά μας;

ὁ ξέν. : Ὅχι πιά δελτία ὄχι χαρτιά, ὑγεία σας.

ὁ Ἑλληνο - Ἀμερικάνος : Χαλό, γουέλκαμ φόκσ.

ἡ ξένη : Μιλᾶ τῆ γλώσσα μας, εὔγε καλέ μου ἄνθρωπε.. πές
μας ἀκριβῶς τὴν ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως.

ὁ Ἑλλ - Ἀμερ. : Νὸ σπῆκ καλὸ Ἀμέρικαν, τζόμπ βατσιμάνος,
μπὸς Σισουηδοί, μπὸς Ανορβηγοί, νὸ Μερικάν, φίφτι
ντόλλαρς βήκ, ὀβερτάμια τένι ν ὀλλαρς βήκ, νέϊμ :
Πὸλ Μπούλ, γλώσσα χωριό : Πολύβιος Μπαμπαλού-
κας, ὁ κέ;

ὁ ξέν. : Πὸλ Μπούλ μπορεῖς νὰ μάθεις τὰς προθέσεις των;

ὁ Ἑλλ - Ἀμερ. : Νὸ σπῆκ καλὸ Γκρήκ, νὸ πατριωτικούς μας, νὸ
Γκρίκια, ἐγὼ ἐκεῖ.. νὸ λέρνεις, νὸ μαθαίνεις δάτ'ς σό..

ὁ καπ. : Πιάσατε τὰ βαθιὰ τ' Ἀμερικάν'κα ἔ κ'μπάρε; Δὲ βα-
ριέσαι τοῦβλα πᾶτε, κοῦτσουρα γυρίζετε, μηδὲ λαλιὰ
δὲ σᾶς ἀπὸ ἕνε. καλὰ λέου.. Ἰδῶ μεῖς, κατατρεγ-
μοί, πολέμ', σεισμοί, ναυαγισμοί πῶς τὰ λέει οὐ πα-
πάς; Ὅμως μιὰν ἐλπίδα νάχουμι, νὰ κάν' ἡ ὄρνθα
μας ταχτικὰ τ' αὐγό, ξέρουμι τ' ν' κάνουμι χρυσή τ'
ζωή. Καὶ τὸ κρασάκ' φτηνό, γειά μας.. καλῶς το
μπάρμπα Μανωλ' κερνάτε τον, ἐβίβα, κερᾶστε καὶ
τὸν Πρόξενο.

— Νὰ κι ὁ Πρόξενος

— Καλῶς τὸν Πρόξενο

— Νὰ ζήσ' ὁ Πρόξενος.. ~~δὲς χάντρες, χαϊμαλιά, χαρὰ~~
~~τ' σ' ἔχ'.~~

— Τὸ πίν' τὸ πίν κι ὁ Πρόξενος.

ὁ ξέν. : Πῶς; Ἀκούω καλὰ; Ὀνομάζεται τὸ ἀξιαγάπητο τοῦ-
το μουλᾶρι «Πρόξενο»;

- ὁ καπ. : Τόπαμε καὶ τ' ἀξίζει.. δὲ βρίσκειται καλλίτερος «Πρόξενος», ξέρ' τι ἔχουμε τι δὲν ἔχουμε, γνωριστήκαμε πιά καλά.. μᾶς τὸν ἔστ'λε ἀπ' τῆ δικιά σας πατρίδα, ἢ θεία τοῦ Δασκάλ' τὸν εἶδαμε σοβαρό, τοῦ τὸ κολήσαμε : «Πρόξενο..».
- ἡ ξένη : Κορνήλιε - Αὔγουστε τί συμβαίνει ;
- ὁ ξέν. : ὦ καλή μου ^{δεν} ἀκούς, ὅτι ἀκούω ~~την~~ ~~ἀγαθιά~~ σου, ~~στην~~ ~~ὑγεία~~ μας αὐτὸς εἶναι ὁ Πρόξενος,
- ἡ ξένη : ὦ οὐρανοί, τὸ πρόβλεπα, τὸ διαπιστώνω : συνωμοσία Κορνήλιε - Αὔγουστε.
- ὁ μπ. Μ. : Ἐβίβα κυρά, πιές ἕναν κόμπο, φαρμάκ' νάναι δὲ σὲ βλάφτ'..
- ὁ ξέν. : Πιές, πιές, ὀλίγον κατ' ὀλίγον θὰ ἐξηγοῦμε τ' ἀνεξήγητα, θὰ συλλαμβάνουμε τ' ἀσύλληπτα δὲν ὑπάρχει ἄλλη διεξοδος, γειά σας.
- ὁ μπ. Μ. : Ξεμπαρκάρ'σε π'λές μουδιασμένο σὰν ξυλένιο ~~το~~ ~~κα~~ ~~γμένο~~ τὸ τετράποδο, μόνο μπόϊ, δὲ νογοῦσε τί-πουτα, σὶ κάθε πετρίτσα σκόνταφτε.. σὲ τί παχιά λειβάδια τάχατις, σὰν τί ἀγκαλιές τὰ σανὰ νάταν μαθ' μένο.. Μὲ τὴν πείνα ξύπνησε κι αὐτό, ~~σὰν~~ ~~ἐμᾶς~~, ~~τ' ἀ~~ ~~φενι~~ ~~κά~~. Τώρα νὰ ἰδεῖς πῶς σαλεύ'.. ἀπ' ἀλάργα σαλτάρ' ἅμα ἰδεῖ ἀγκάθ' χλουρό.. ~~Μὰ~~ ~~κι~~ ~~ξυρὸ~~ ~~δά~~.. Καὶ ποδάρ' σίγουρο, κατσικ' ~~καὶ~~ ~~βάλε~~.. Νὰ κι ὁ φουτουγράφους, ἐσὺ ἀπόλ'πες.
- ὁ Φωτογράφος : Μιὰ φωτογραφία ὅλοι μαζί γιὰ ἐνθύμιο ;
- ὁ καπ. : Σ'κωθῆτε νὰ βγοῦμι, πιαστήτε ἀράδα.
- ὁ μπ. Μ. : Πιὸ καλὰ στὸ τραπέζ', μὲ τὰ ποτήρια στὸ χέρ'.. γειά μας..
- ὁ φωτ. : Θὰ βγάλομε δύο.
- ὁ ξέν. : Κι ὁ Πρόξενος μαζί, μαζί κι ὁ Πρόξενος.

ὁ φωτ. : * Ἄλλη μία μέ τὸν Πρόξενο.

ὁ Παντ : * Εἶ μπάριπα, ὦρα μας πιά, νὰ φεύγομε.

ὁ καπ. : Φώναξ' τ' Αβλόητου, φορτώσ'τε κι ἔρχουμι, ἄς ξεγιά-
σ'νε οἱ ξέν'.. Για ξέν' ὁ μεζές, για ξέν' τὸ κρασί, για
ξέν' τὸ κρασί, για ξέν' τὸ δρομολόγιο κι' οὔλα τὰ
πάντα.. Ἐχνε παράπονο; Τράβα κι ἔφταξα.

Μπαρκερνε στο κοτορακι

— Τράβα βρέ τὰ καφάσια, καθήστε στὴν κασέλα..

— Μὴν ἀκουμπᾶς ἐδῶ κουτσουλίσαν οἱ ὄρν'θες.

— Νὰ φημερίδα, στρῶσε.

— * Ἡ προβατίνα ἔπιασε ἀπὸ τώρα ξερνᾶ.

— Παστέλι, παστέλι πατέλα.

— Ψηλὰ βρέ τὸ καλάθ' δαιμονίζ' τὰ πιδιά.

ἡ ξένη : * Ἀπὸ ὅλα τὰ κολασμένα μέσα ποὺ δοκιμάσαμε Κορ-
νήλιε - Αὔγουστε τοῦτο μοῦ φαίνεται τὸ πιὸ κολα-
σμένο.

ὁ ξέν. : * Ἡσύχασε, ἀγαπητή μου, δές πῶς χρυσίζουν τὰ σύν-
νεφα, ὁ ἥλιος τὰ πιρουνιάζει, πηροῦνι χρυσό.

ἡ ξένη : Διασκεδάζεις κι ἄς σὲ συγχωρήσει ὁ Θεὸς Κορνήλιε -
Αὔγουστε τέτοιες ὦρες ~~ἀπάνθρωπος~~ χωρὶς πρόγευμα
ναί ν' ἀντικρίζεις μὲ γυμνὸ μάτι τὸν ἥλιο, ὄχι σὲ πε-
ριοδικό, οὔτε σὲ ὀθόνη, παρὰ φυσικόν, ~~ἄμεσα~~.

ὁ ξέν. : Θὰ ἔχομε νὰ διηγηθοῦμε πολλά.

ἡ ξένη : Ποιὸς θὰ τὰ ἐκτιμήσει; Ποιὸ ~~εἶναι τὸ ἄθροισμα~~; Σκέ-
ψου οἱ Ροκενρόλισον «κάνουν» κι αὐτοὶ Μεσόγειο
τοῦτον τὸν Ὀκτώβριο. Μὰ ~~ἐν πρώτοις~~ εἶναι Ὀκτώ-
βριος αὐτός; Θὰ πιστέψουν οἱ ~~σεβαστοὶ~~ περιηγηταί-
καθένας μὲ ἀριθμημένη καμπίνα, ποὺ βλέπουν τὴ θα-
λασσα, ~~ναί~~ ἀπὸ ἑπτὰ καὶ ~~δεκαεπτὰ~~ γέφυρες ψηλά, θὰ
τὸ πιστέψουν πῶς ἐμεῖς βουτοῦμε τὰ δάχτυλα, νὰ ἔ-

τσι - ἔτσι στὴν ἴδια θάλασσα, κατ' εὐθεΐαν ὡ οὐρανοί.
Καὶ εἶναι τόσο χλιαρή..

ὁ ξέν. : Μήπως σοῦ βάρυνε τὴ διάθεσι τὸ χταπόδι ἀγάπη μου;

ἡ ξένη : Γιὰ σκέψου: χταπόδι! ~~Ἔχεις τουλάχιστον μία φωτογραφία του;~~

— Ἄγαντα κάβο, πάσα μαδέρι, σάλευε ὄρνιο.

— Βίρα, βίρα καλά, τὸ νοῦ σου θεία..

ἡ ξένη : Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος αὐτὸ θὰ ταξειδέψει μὲ μᾶς, Ἰησοῦ Χριστέ;

ὁ ξέν. : Γυναῖκες πεπλοφόροι, ἔφηβοι μειδιῶντες ὡ τὶ ὄραματα. Διαθήκη Νέα, Παλαιά.

ἡ ξένη : Συγχίζεις καὶ τὰς ἐποχάς, ὡ δυστυχία μας..

— Βρὲ πιδὶ πληρώσαμε ὀλόκληρ' θέσ' πού μὴ στρίμωξις;

— Καὶ τ' εἶν' ἡ θέσ', θρόνος; κι οἱ θρόν' ~~πῶς~~ σὲ μιὰν ἀνάγκ' περιουρίζ'ντι..

— Πάνω στ' ἀμπάρ' βρέ, ἀκούμπα στ' ἀμπάρ', περᾶστε μπροστά, τόσο χαβαλές πρῦμα, θὰ βουλιάξομε.

— Σάλτα μέσα μπάρμπα Μανώλακ' καὶ σύ.

— Κι ὁ Πρόξενος μέσα, μέσα κι ὁ Πρόξενος.

ἡ ξένη : Θεέ μου, Θεέ μου μᾶς ἐγκατέλειψες..

— Καὶ μένα καπετάνιο, εἶμαι καὶ γὼ γιὰ τὸ Μέσα Γιαλό, γιὰ τὸ Παν'γῦρ'.

— Σκάσ' τοῦ τάλληρου..

— Πάρε δίδραχμο τώρα βρέ Ἄβλόητε νὰ πουλήσω πρῶτα τὸ παστέλ'.

— Καὶ τὸ σιτήριο βρέ μὲ δόσεις; Νὰ μπῆ;

— Ἄς ἔμπει.

— Θὰ πνιγοῦμι.

— Παστέλι πατέλα, παστέλι.

— Βρὲ σ'μούρ' τ' πιδιοῦ ἔφερες τὸ καλάθ'; Ἄν ἀπλώσ'

χέρ' ὕστερα ποιὸς φταίγ' ;

— Τραβᾶτε τὸ μουσαμᾶ πάνω σας βρέ, σῶς μιλῶ, ἔ'στ' τὴν πλώρη, κουκ'λοθῆτε, τί ξετάζ'σ; μ'τζούρα εἶνι τὸ μηχανῆς, κουκ'λοθῆτε, θαλασσών' κ' δα τὸ καβάκ', βάλε μπρός.

— Δὲν παίρνει μπρός.

ὁ καπ. : Μὲ τὴν πρώτ' ποτὲ γένεται καλὴ δουλειά ;

— Μπρός νὰ προλάβουμε νὰ ξεφορτώσουμε τὸ πορτοκάλι, θὰ πλακώσ'νε οἱ Κακορεματιανοί..

ὁ καπ. : Ποιὸς θὰ προυτουφάει τὸν ἄλλον ἔ; Ποῦ ἀκόμα ἐμεῖς ἰσιαλισμό.. Καὶ σὺ γιὰ τὴν ἀγία Σαββατιανὴ θεία ;

ἡ θειά : Ἰγὼ γιὰ τὴν ἀγία Συφοριανὴ γιέ μ' γιὰ δικαστήριο πάω.

ὁ καπ. : Ἐ θειά, χρειάζ'νται τὰ ταξιδάκια.

ἡ θειά : Ταξειδάκια μ' πρέπ'νε μένα. ~~Ἡμῶς γὰρ γιὰ νὰ βγῶ ἀπ' τὸ κατῶφλι μ' ; Ἄς ὄψεται ποιὸς μὲ κατάντ'σε γιὰ δικαστήρ' γιὰ νὰ τρέχου, ἄνοιμ' ἐξουσία νὰ παλέω.. Ἄμ ποῦ'ν τὰ θαρρητά μ', οἱ σταυραητοὶ μ' οἱ γυιοίμ', αὐτοῖν' ποῦ μὲ σκῶναν στὰ φτερά τσ', τί ἄνάγκ' εἶχα ; Το' ἄγιάπ'σ' πιδιά καὶ τῆς τιμῆς, δοκάρια καὶ θεμέλια τ' σπιτιοῦ. Πόσο πλερών' τὸ μ' κρό ; «πάρε με καὶ πάρε με», μ' ἔτριξε, ἄς τὰ δοῦν στὸ δικαστήριο εἶπα κὶ Ἰγὼ μπᾶ καὶ λ'πηθοῦν. Εἶναι τ' Ἀποστόλ' τοῦ φ'λακισμένου.~~

ὁ καπ. : Δός τσ' παράδες πίσω.

— Καπετάνιο βάστα, δυὸ ἰπιβάτες μετανάστες.

Γυναῖκες ὀπὸ στεριῶς : Φύετε, φύε Καπετάνιο μὴν πέρν'ς τὰ πιδιά μας.. ὄχ πιδάκια μας.

ὁ καπ. : Ἐμπᾶτε μέσα μετανάστες - μετακλούζιοι ἀντὶς νὰ σκά